

**Žemės nutarimas,
kuriuo reglamentuojamos automobilių stovėjimo statinių ir aikštelių statybos ir
eksploatavimas
(Nutarimas dėl automobilių stovėjimo statinių ir aikštelių – GarStellVO –)*
2022 m. gruodžio 8 d.**

Turinio apžvalga

I dalis.

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis. Taikymo sritis

2 straipsnis. Apibrėžtys ir bendrieji reikalavimai

II dalis.

Statyba

3. Įvažiavimai ir išvažiavimai
4. Rampos
5. Automobilių stovėjimo vietos ir pravažiavimai
6. Ribotas aukštis
7. Sienos, atramos, lubos, stogai
8. Išorinės sienos
9. Pertvaros, kitos vidinės sienos ir vartai
10. Išorinės atitveriančios sienos
11. Mažų stovėjimo aikštelių sienos ir lubos
12. Priešgaisriniai skyriai
13. Jungtys su stovėjimo aikštelėmis ir tarp stovėjimo aikštelių aukštų
14. Evakuacijos keliai
15. Apšvietimas, saugos apšvietimas
16. Vėdinimas

* Reikalavimai pagal 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) Nr. 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, (OL L 241, p. 1) įgyvendinti.

17. Gaisro gesinimo sistemos, dūmų šalinimas
18. Priešgaisrinės signalizacijos sistemos, vidaus radijo sistemos
19. Avarinio elektros tiekimo sistemos
20. Įrenginiai ir techninės sistemos

III dalis.

Eksplotavimas

21. Automobilių stovėjimo statinių ir aikštelių eksploatavimas

IV dalis.

Pastatų dokumentai, bandymai

22. Statybos dokumentai, priešgaisrinės brigados planai
23. Bandymai

V dalis

Baigiamosios nuostatos

24. Papildomi reikalavimai
25. Teisės aktų pažeidimai
26. Pereinamojo laikotarpio nuostatos
27. Žemės nutarimo, kuriuo reglamentuojamas techninių sistemų tikrinimas, pakeitimas
28. Įsigaliojimas

Pagal 1998 m. lapkričio 24 d. Reino krašto-Pfalco žemės statybos reglamento (Įstatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBl.], p. 365), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2022 m. gruodžio 7 d. įstatymu (Įstatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBl.], p. 403), 87 straipsnio 1 dalies 1 punkto 1, 5 ir 6 papunkčius, 2 dalies pirmą sakinį ir 4 dalies 3 punktą, BS 213-1, nustatoma:

I dalis.

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis.

Taikymo sritis

(1) Nutarimas taikomas automobilių stovėjimo aikštelėms ir statiniams, kaip apibrėžta 1998 m. lapkričio 24 d. Reino krašto-Pfalco žemės statybos taisyklių (LBauO) ([statymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBl.], p. 365, BS 213-1), su pakeitimais, 2 straipsnio 8 dalyje ir 47 straipsnyje.

(1) Nutarimas netaikomas pastatams ir pastatų dalims, skirtiems:

1. tarnybinėms transporto priemonėms, naudojamoms priešgaisrinės ir civilinės saugos ar avarinėms gelbėjimo tarnyboms, ir
2. darbo mašinoms arba žemės ūkio ir miškų ūkio traktoriams; arba
3. eksploatuojamoms transporto priemonėms dirbtuvėse ir amatų prekybos įmonių sandėliavimo patalpose, jeigu sandėliavimo vieta darbo zonoje yra mažesnė, palyginti su darbo zonos grindų plotu, laikyti.

2 straipsnis.

Apibrėžtys ir bendrieji reikalavimai

(1) Vidutinio dydžio ir dideli automobilių stovėjimo statiniai yra automobilių stovėjimo statiniai su neuždaromis angomis į išorę, kurių bendras dydis yra ne mažiau kaip trečdalis viso perimetro sienų ploto, kur bent dvi priešingos perimetro sienos su angomis į išorę yra ne didesniu kaip 70 m atstumu ir kur yra nuolatinis automobilių stovėjimo vietų skersinis vėdinimas. draudžiama užblokuoti skersinį vėdinimą, visų pirma tokiais objektais kaip papildomos sienos ar išorinių sienų augmenija.

(2) Atviri maži automobilių stovėjimo statiniai yra maži statiniai su neuždaromomis angomis, kurių bendras dydis yra ne mažiau kaip trečdalis viso perimetro sienų paviršiaus ploto.

(3) Uždarieji automobilių stovėjimo statiniai – automobilių stovėjimo statiniai, neatitinkantys 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų.

(4) Antžeminiai automobilių stovėjimo statiniai yra automobilių stovėjimo statiniai, kurių grindys vidutiniškai yra ne daugiau kaip 1,50 m žemiau žemės lygio.

(5) Automatiniai automobilių stovėjimo statiniai – automobilių stovėjimo statiniai be keleivių ar transporto priemonių, kuriuose motorinės transporto priemonės vežamos su mechaninėmis konvejerio sistemomis iš patekimo į stovėjimo vietas ir taip pat perkeliamos atgal į automobilių stovėjimo statinio išėjimą surinkti.

(6) Automobilių stovėjimo vieta – vieta motorinei transporto priemonei pastatyti automobilių stovėjimo statinyje arba aikštelėje.

(7) Automobilių stovėjimo aikštelė yra vientisa teritorija, kurią sudaro kelios stovėjimo vietos ir eismo zona. Uždengtos automobilių stovėjimo aikštelės laikomos atviromis stovėjimo statiniais.

(8) Naudingas automobilių stovėjimo statinio plotas – visų automobilių stovėjimo statinio vietų automobiliams, dviračiams, priekaboms ir asmeninėms transporto priemonėms statyti skirtų vietų bei eismo zonų sujungtų plotų suma. Naudingas automatinio automobilių stovėjimo statinio plotas yra visų automobilių stovėjimo vietų plotų suma. Automobilių stovėjimo vietos ant stogų ir susijusios eismo zonos neįtraukiamos į naudingą plotą, jeigu nenurodyta kitaip.

(9) Pagal zonas automobilių stovėjimo statiniai skirstomi taip:

1. iki 100 m²: maži automobilių stovėjimo statiniai;
2. nuo 100 m² iki 1 000 m²: vidutinio dydžio automobilių stovėjimo statiniai;
3. virš 1 000 m²: dideli automobilių stovėjimo statiniai.

(10) Jei šiame nutarime nenurodyta kitaip, 5 klasės pastatų automobilių stovėjimo statinių laikančiosioms, sutvirtinimo ir aptvėrimo sudedamosioms dalims taikomi Reino krašto-Pfalco žemės statybos taisyklių reikalavimai. LBauO 30 straipsnio 3 dalies ir 35 straipsnio 1 dalies 2 punkto antro sakinio išimtys netaikomos.

II dalis.

Statyba

3 straipsnis.

Įvažiavimai ir išvažiavimai

(1) Tarp automobilių stovėjimo statinių ir viešojo eismo zonų turi būti bent 3 m ilgio įėjimai ir išėjimai.

(2) Stovėjimo statinyje turi būti saugojimo zona, skirta laukti motorinėms transporto priemonėms priešais įrenginius, kurie laikinai neleidžia laisvai patekti į automobilių stovėjimo statinį, pvz., stulpai ar vartai, jei to reikia saugumui arba eismo srautui užtikrinti.

(3) Įėjimų ir išėjimų, esančių priešais vidutinio dydžio ir didelių automobilių stovėjimo statinius, vidinės juostos turi būti ne mažesnės kaip 2,75 m pločio; vidinės juostos vidinio krašto spindulys turi būti ne mažesnis kaip 5 m. Įlipimo ir išėjimo užtvartų zonoje pakanka 2,30 m pločio. Kai tai būtina eismo saugai užtikrinti, kreivės, kurių vidinis spindulys yra mažesnis kaip 10 m, turi būti įrengtos platesnėmis juostomis.

(4) Dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose turi būti įrengtos atskiros įvažiavimo ir išvažiavimo juostos.

(5) Dideliems automobilių stovėjimo statiniams šalia įėjimo ir išėjimo prieigos juostų reikalingas ne mažesnis kaip 0,80 m pločio pėsčiųjų takas. Pėsčiųjų takas turi būti pakeltas prieigos juostos atžvilgiu arba demarkuojamas taip, kad būtų saugus eismo atžvilgiu.

(6) 3–5 dalyse nurodytais atvejais į naudingą plotą įtraukiamos stovėjimo vietos ant stogo ir susijusios eismo zonos.

(7) 2–5 dalys taikomos atitinkamai įėjimams į automobilių stovėjimo aikšteles ir išėjimui iš jų.

4 straipsnis.

Ramos

(1) Vidutinio dydžio ir didelių automobilių stovėjimo statinių rampos neturi būti pakreiptos didesniu nei 15 % kampu. Šių rampų juostų plotis turi būti ne mažesnis kaip 2,75 m, o sraigtinės rampos zonose – ne mažesnis kaip 3,50 m. Sraigtinių rampų dalyse turi būti ne mažesnis kaip 3 % skersinis nuolydis. Vidinės juostos krašto spindulys turi būti ne mažesnis kaip 5,0 m.

(2) Viešojo eismo zonos turi būti atskirtos nuo rampų, kurių nuolydis yra didesnis kaip 10 %, teritorija, kurios nuolydis mažesnis, iki 5 %, o ilgis ne mažesnis kaip 3 m.

(3) Dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose pėsčiųjų naudojamos rampos turi turėti bent 0,80 m pločio pėsčiųjų taką, kuris keliamas atsižvelgiant į prieigos juostą arba yra saugiai atskirtas nuo eismo. Jei pėstieji neįleidžiami ant rampos, šis draudimas turi matytis ant rampos.

(4) 1–3 dalys taikomos atitinkamai automobilių stovėjimo aikštelių rampoms.

(5) Elektra varomi nuožulnūs keltuvai nelaikomi rampomis.

5 straipsnis.

Automobilių stovėjimo vietos ir pravažiavimai

(1) Būtina automobilių stovėjimo vieta turi būti bent 5 m ilgio. Automobilių stovėjimo vietos plotis turi būti bent:

1. 2,30 m, jei nėra išilginės pusės,
2. 2,40 m, jei yra viena išilginė pusė,
3. 2,50 m, jei abi automobilių stovėjimo vietos išilginės pusės

yra ribojamos sienomis, kolonomis, kitais komponentais ar įrenginiais iki 0,10 m atstumu; arba

4. 3,50 m, jei ji numatyta kaip barjerų neturinti automobilių stovėjimo vieta.

Antrojo sakinio 1-3 punktuose nurodytais atvejais reikalaujamas stovėjimo vietos ant elektra varomo keltuvo plotis yra tik 2,30 m. Pirmasis ir antrasis sakiniai netaikomi stovėjimo vietoms ant horizontaliai judančių platformų arba pačioms platformoms.

Automobilių stovėjimo statiniuose, į kuriuos paprastai galima patekti, automobilių stovėjimo vietų neleidžiama įrengti elektra varomame nuožulniame keltuve.

(2) Pravažiuojimas, tiesiogiai naudojami automobilių stovėjimo aikštelių įvažiuojamoms arba išvažiuojamoms, turi atitikti toliau pateiktos lentelės reikalavimus. Taikomos tarpinės vertės taikant tiesinę interpoliaciją:

Stovėjimo vietos išdėstymas pravažiuojimui kampu	Reikalaujamas pravažiuojimo plotis (m), kai automobilių stovėjimo vietos plotis:		
	2,30 m	2,40 m	2,50 m
90°	6,50	6,00	5,50
45°	3,50	3,25	3,00

Priešais variklines kėlimo platformas esančios kelio juostos turi būti bent 8 m pločio, jei kėlimo platformos yra pažymėtos kelio juostomis arba išsikiša į juostą ją nuleidžiant.

(3) Pravažiuojimai, kurie nėra tiesiogiai naudojami įvažiuojamoms ar išvažiuojamoms iš stovėjimo vietų, turi būti bent 2,75 m pločio. Įvažiuojamojo eismo juostos vidutinio dydžio ir dideliuose garažuose turi būti bent 5 m pločio.

(4) Ant horizontaliai judančių platformų automobilių stovėjimo vietos leidžiamos pravažiuojimuose, jeigu:

1. juostoms išlaikomas ne mažesnis kaip 2,75 m plotis,
2. platformos nėra priešais variklines kėlimo platformas ir
3. ne eismo metu veikia kelio juostose su artėjančiu eismu.

(5) Atskiros automobilių stovėjimo vietos ir pravažiuojimai turi būti lengvai atpažįstami ir visam laikui atskirti vienas nuo kito, naudojant ant žemės esančius ženklus. Tai netaikoma:

1. mažiems garažams be juostų,
2. elektra varomuose keltuose esančioms automobilių stovėjimo vietoms,
3. horizontaliai judančiose platformose esančioms automobilių stovėjimo vietoms.

Centriniuose ir dideliuose garažuose kiekviename aukšte turi būti lengvai atpažįstamos ir ilgalaikės krypčių ir išvažiavimų nuorodos.

(6) 1–5 dalys netaikomos automatiniams automobilių stovėjimo statiniams.

6 straipsnis.

Ribotas aukštis

Vidutinio dydžio ir dideliuose garažuose įvažiuoti skirtų vietų aukštis turi būti bent 2 m, įskaitant požeminius kelius, vėdinimo kanalus ir kitus komponentus. Šis reikalavimas netaikomas variklinėms kėlimo platformoms.

7 straipsnis.

Sienos, atramos, lubos, stogai

(1) Laikančiosios ir sutvirtinimo sienos bei kolonos turi būti atsparios ugniai.

(2) Viršuje, apačioje ir tarp aukštų esančios lubos turi būti atsparios ugniai, nes jos yra laikančiosios ir uždarančiosios sudedamosios dalys; Rampų angos lubose leidžiamos, išskyrus atvejus, kai pagal 12 straipsnį atsiranda papildomų reikalavimų.

(3) Jei automobilių stovėjimo vietos yra ne aukščiau kaip 22 m virš žemės lygio, sienos, kolonos ir lubos pagal 1 ir 2 dalis turi būti tik

1. atsparios ugniai ir pagamintos tik iš nedegių statybinių medžiagų, jei tai yra antžeminiai vidutinio dydžio ir dideli automobilių stovėjimo statiniai, su sąlyga, kad nėra papildomų reikalavimų pagal LBauO 27 ir 31 straipsnius.
2. Vidutinio dydžio ir didelės antžeminės atviros stovėjimo aikštelės pastatuose, kurie naudojami tik automobilių stovėjimo aikštelėms: pagamintos iš nedegių statybinių medžiagų, jeigu:
 - a) jų gylis yra ne didesnis kaip 70 m, o atraminė konstrukcija atitinka techninių statybos reglamentų reikalavimus, kaip nurodyta LBauO 87a straipsnyje dėl tvirtos atraminės konstrukcijos; arba
 - b) stovėjimo vietos yra tiesiai šalia išorinių sienų.

Siekiant užkirsti kelią gaisro plitimui, lubose neleidžiama naudoti atvirų sujungimų kaip nurodyta pirmo sakinio 2 punkte. Geležinkelio linijų skverbtiis turi būti įgyvendinama taip, kaip nurodyta Reino krašto-Pfalco linijos įrengimo gairių 4.2

skirsnio a ir b punktuose (2022 m. gegužės 8 d. Techninių statybos reglamentų skelbimo administracinių nuostatų priedėlio A priedas, ministerijos oficialusis leidinys [MinBl.] p. 60) su pakeitimais.

(4) Be to, vidutinio dydžio ir didelių vienaukščių antžeminių automobilių aikštelių pastatuose, skirtuose tik automobilių stovėjimo aikštelėms, įskaitant pastatus, kuriuose yra stovėjimo vietos ant stogo: sienos, atramos ir lubos, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, turi būti atsparios ugniai arba pagamintos iš nedegių statybinių medžiagų.

(5) 1 ir 2 dalyse nurodyti automatiniai automobilių stovėjimo statiniai, sienos, kolonos ir lubos turi būti pagaminti iš nedegiųjų statybinių medžiagų tik tuo atveju, jei pastatas naudojamas tik kaip automatinis automobilių stovėjimo statinys.

(6) Pravažiavimo konstrukcijos stogams taikomi reikalavimai dėl lubų.

(7) Sienų, atramų ir po lubomis ir stogais apdarai ir izoliacijos sluoksniai turi būti pagaminti iš:

1. jei tai dideli garažai, pagaminti iš nedegių statybinių medžiagų,
2. vidutinio dydžio automobilių stovėjimo statinių atveju: bent ugniai atsparių statybinių medžiagų.

(8) 11 straipsnis lieka nepakitęs.

8 straipsnis.

Išorinės sienos

(1) Automobilių stovėjimo statinių išorinės sienos ir išorinių sienų dalys turi atitikti LBauO 28 straipsnio reikalavimus. Tai netaikoma tik automobilių stovėjimo aikštelėms skirtiems pastatams, jei viršutinio aukšto, kuriame įrengtos automobilių stovėjimo vietos, grindys yra vidutiniškai ne aukščiau kaip 7 m virš žemės paviršiaus.

(2) Jei automobilių stovėjimo statinio aukštai su automobilių stovėjimo vietomis yra daugiau kaip 22 m virš žemės, išorinių sienų ir išorinių sienų dangų, įskaitant izoliacines medžiagas ir konstrukcijos dalis, paviršiai turi būti nedegūs.

(3) 11 straipsnis lieka nepakitęs.

9 straipsnis.

Pertvaros, kitos vidinės sienos ir vartai

(1) Pertvaros turi būti įrengiamos kaip sudėtinės dalys tiek tarp skirtingų stovėjimo statinių, tiek tarp stovėjimo statinių ir kitos paskirties pastatų. Pirmame sakinyje nurodytos pertvarinės sienos turi turėti ugniai atsparius vidutinio dydžio ir dideliuose garažuose esančių aukštų atraminius ir sutvirtinimo komponentus, tačiau turi būti bent atsparios ugniai ir pagamintos iš nedegių statybinių medžiagų.

(2) Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose kitos vidinės sienos, atskyrimai ir vartai, skirti automobilių, priekabų ir kitų transporto priemonių, kaip apibrėžta 2 straipsnio 8 dalies pirmame sakinyje, stovėjimo vietų erdvėms demarkuoti, turi būti pagaminti iš nedegių statybinių medžiagų. Jie negali trukdyti veiksmingam gaisro gesinimui, vėdinimui pagal 16 straipsnį ir dūmams pašalinti pagal 17 straipsnį.

(3) 11 straipsnis lieka nepakitęs.

10 straipsnis.

Išorinės atitveriančios sienos

Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose išorinės atitveriančios sienos, kaip apibrėžta LBauO 30 straipsnio 2 dalies 1 punkto pirmame sakinyje, turi būti ugniasienės. Vieno aukšto antžeminiams vidutinio dydžio ir dideliems garažams net esant papildomam mechaniniam poveikiui pakanka, kad sienos būtų bent jau labai atsparios ugniai, jei pastatas naudojamas tik kaip garažas.

11 straipsnis.

Mažų stovėjimo aikštelių sienos ir lubos

(1) Mažiams automobilių stovėjimo statiniams leidžiama naudoti ugniai neatsparias atramines sienas ir lubas. Kitiems tikslams naudojamiems pastatams su mažais automobilių stovėjimo statiniais taikomi LBauO 27 ir 31 straipsnių reikalavimai.

(2) Tarp mažų automobilių stovėjimo statinių ir kitų patalpų ar pastatų esančios pertvaros ir lubos turi būti atsparios ugniai, jei nėra jokių papildomų reikalavimų,

numatytų LBauO 29 straipsnyje ir 31 straipsnio 1 dalyje. Pirmas sakinyss netaikomas pertvarų sienoms tarp

1. mažų atvirų automobilių stovėjimo statinių ir kitos paskirties patalpų arba pastato;
2. mažų garažų ir patalpų ar pastatų, kurie naudojami tik automobiliams statyti ir kurių grindų plotas yra ne didesnis kaip 20 m².

(3) Vietoj išorinių atitveriančių sienų, kaip nurodyta LBauO 30 straipsnio 2 dalies 1 punkto pirmame sakinyje, pakanka sienų be angų, kurios yra atsparios ugniai arba pagamintos iš nedegių statybinių medžiagų. Mažiems atviriems automobilių stovėjimo statiniams nereikia išorinės atitveriančios sienos, kaip nurodyta LBauO 30 straipsnio 2 dalies 1 punkto pirmame sakinyje; tai atitinkamai taikoma pritvirtintoms sandėliavimo patalpoms, kurių grindų plotas neviršija 20 m².

(4) Uždarus mažus automobilių stovėjimo statinius galima sujungti su kitais mažais automobilių stovėjimo statiniais ir statiniams nepriklausančiomis patalpomis bei su kitais pastatais tik angomis, turinčiomis bent ugniai atsparius, sandarius ir automatiškai užsidarančius uždorius.

12 straipsnis.

Priešgaisriniai skyriai

(1) Uždari automobilių stovėjimo statiniai, išskyrus automatinius automobilių stovėjimo statinius, pagal LBauO 30 straipsnio 1 dalį turi būti ugniasienėmis skirstomi į priešgaisrinius skyrius, kurių naudingas plotas

1. antžeminiuose uždaruose stovėjimo statiniuose: iki 5 000 m²;
2. kituose uždaruose stovėjimo statiniuose: iki 2 500 m².

prie ugnies sienų. Naudingas plotas negali būti daugiau kaip du kartus didesnis, jei garažuose įrengtos automatinės gaisro gesinimo sistemos. Priešgaisrinis skyrius gali būti keliuose aukštuose.

(2) Automatiniai automobilių stovėjimo statiniai turi būti ugniasienėmis atskirti į priešgaisrinius skyrius, kurių bendras plotas yra ne didesnis kaip 6 000 m³ pagal LBauO 30 straipsnio 1 dalį.

(3) 1 dalyje nurodytose sienų angose turi būti įrengti ugniai atsparūs, sandarūs ir automatiškai užsidarantys uždoriai. Jei garažuose įrengtos automatinės gaisro gesinimo sistemos, leidžiama įrengti ugniai atsparius, sandarius ir automatiškai

užsidarančius uždorius. Juostų zonoje esančių angų uždoriai turi turėti užrakinimo sistemas, kurios atsiradus dūmams gali automatiškai užsidaryti; juos taip pat turi būti galima uždaryti rankiniu būdu.

(4) 30. LBauO 2 dalies 3 punktas netaikomas automobilių stovėjimo statiniams.

13 straipsnis.

Jungtys su stovėjimo aikštelėmis ir tarp stovėjimo aikštelių aukštų

(1) Koridorius, reikalingas laiptines ir keltuvų holus, kurie nėra skirti vien tik automobilių stovėjimo statinių naudotojams, galima sujungti tik:

1. su uždariais vidutinio dydžio ir dideliais garažais, jungiamos tik patalpos su ugniai atspariomis sienomis ir lubomis (apsauginiais vartais). Sienų angų uždoriai turi būti:
 - a) atsparūs ugniai, užsandarinti ir automatiškai užsidarantys tarp apsauginių vartų ir automobilių stovėjimo statinių,
 - b) nepraleidžiantys dūmų ir automatiškai užsidarantys tarp apsauginių vartų ir koridorių arba būtinų laiptinių ir ir
 - c) atsparūs ugniai, nepraleidžiantys dūmų ir automatiškai užsidarantys tarp apsauginių vartų ir kitų patalpų;
2. tiesiogiai sujungti su kitais garažais tik angomis su bent ugniai atspariais ir automatiškai užsidarančiais uždoriais.

Priešingai nei pirmojo sakinio 1 punkte, apsauginiai vartai gali būti tiesiogiai sujungti su keltuvu, jei keltuvas yra ugniai atsparioje šachtoje arba tiesiogiai eina į išorę. Apsauginių vartų atstumas nuo durų į garažą iki durų į koridorių arba pagrindinę laiptinę turi būti ne mažesnis kaip 3 m.

(2) Vidutinio dydžio ir dideli automobilių stovėjimo statiniai gali būti tiesiogiai sujungti su kitomis statiniui nepriklausančiomis patalpomis ir su kitais pastatais tik angomis, turinčiomis bent jau ugniai atsparius, dūmams nepralaidžius ir automatiškai užsidarančius uždorius. Automatiniai garažai negali būti sujungti su garažui nepriklausančiomis patalpomis ar kitais pastatais.

(3) Automobilių stovėjimo statinio aukštus jungiančių būtinų laiptinių angos turi būti bent su ugniai atspariais, dūmams nepralaidžiais ir automatiškai užsidarančiais uždoriais.

14 straipsnis.

Evakuacijos keliai

(1) Kiekviename vidutinio ir didelio dydžio automobilių stovėjimo statinio aukšte turi būti bent du nepriklausomi konstrukciniai evakuacijos keliai, vedantys tiesiai arba per reikalingas laiptines. Antžeminiuose vidutinio dydžio ir dideliuose garažuose evakavimo maršrutas yra tinkamas, jei išvažiavimą į angą galima pasiekti ne didesniu kaip 10 m atstumu.

Vienas iš evakavimo maršrutų leidžiamas per rampą. Vidutinio dydžio ir didelių automobilių stovėjimo statinių, kurių automobilių stovėjimo vietos yra ne aukščiau kaip 3 m virš žemės, atveju būtinų laiptų pakanka avariniams maršrutams pagal pirmą sakinį.

(2) Iš visų vidutinio dydžio ir didelių automobilių stovėjimo statinių vietų naudotojai privalo galėti pasiekti, tam pačiam aukšte, bent vieną išėjimą į lauką, būtiną laiptinę arba, jei laiptinė neprivaloma, bent būtinus laiptus:

1. jei tai yra atviri vidutinio dydžio ir dideli automobilių stovėjimo statiniai – ne didesniu kaip 50 m atstumu;
2. jei tai yra uždari vidutinio dydžio ir dideli automobilių stovėjimo statiniai – ne didesniu kaip 35 m atstumu.

. Uždaruose vidutinio dydžio ir dideliuose garažuose taikomas pirmame sakinyje nurodytas atstumas iki apsauginių vartų. Atstumas turi būti matuojamas kaip vaikščiojimo maršrutas, bet ne per automobilių stovėjimo vietas.

(3) Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose išėjimai turi būti pažymėti nuolatiniais ir lengvai atpažįstamais fotoluminescenciniais saugos ženklais. Dideliuose garažuose gelbėjimo keliai turi būti paženklinėti ilgalaikiais ir lengvai atpažįstamais ženklais ant grindų, o ant sienų – fotoluminescenciniais saugos ženklais.

(4) 1–3 dalys *mutatis mutandis* taikomos stovėjimo vietoms ant stogo.

(5) 1–3 dalys netaikomos automatiniams automobilių stovėjimo statiniams.

15 straipsnis.

Apšvietimas, saugos apšvietimas

(1) Vidutinio dydžio ir dideli automobilių stovėjimo statiniai turi turėti bendrą elektros apšvietimą. Jis turi būti perjungiamas taip, kad veikimo metu apšvieta būtų ne mažesnė kaip 20 liuksų, be to, visą laiką – bent 1 liuksas. Vidutinio dydžio ir dideliuose garažuose su nustatyta naudotojų grupe, nukrypstant nuo antro sakinio, pakanka apšvietimo, kurio apšvieta būtų ne mažesnė kaip 20 liuksų ir kurį galima valdyti judesiu arba esamais detektoriais. Pagrindinį 1 liuksų apšvietimą galima praleisti.

(2) Uždaruose dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose turi būti įrengtas avarinis apšvietimas, kuris apšviestų avarinius maršrutus ir saugos ženklus.

(3) Vidutinio dydžio uždaruose stovėjimo statiniuose turi būti įrengtas avarinis apšvietimas su atsarginiu akumuliatoriumi, garantuojančiu ne mažiau kaip 30 minučių avarinio veikimo, kad būtų galima matyti išėjimus, vedančius į lauką ir į reikalingas laiptines.

(4) 1–3 dalys netaikomos automatiniams automobilių stovėjimo statiniams.

16 straipsnis.

Vėdinimas

(1) Uždaruose vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose turi būti įrengtos mechaninės išmetamo oro sistemos ir oro įsiurbimo angos turi būti paskirstytos taip, kad būtų užtikrintas tinkamas visų automobilių stovėjimo statinio dalių vėdinimas. Jei tiekiamo oro išleidimo angos yra nepakankamos, turi būti įrengta mechaninė tiekiamo oro sistema.

(2) Vidutinio dydžio ir dideliuose uždaruose automobilių stovėjimo statiniuose su ribotu įvažiavimo ir išvažiavimo srautu, pavyzdžiui, gyvenamųjų namų automobilių stovėjimo statiniuose, pakanka natūralaus vėdinimo per vėdinimo angas arba šachtas. Ventiliacijos angos turi:

1. turėti bendrą laisvąjį skerspjūvį, kurio plotas būtų ne mažesnis kaip 1 500 cm² vienai automobilių stovėjimo vietai,
2. būti viena priešais kitą esančiose išorinėse sienose virš žemės lygio, ne didesniu kaip 35 m atstumu,
3. būti neužsandarinamos ir
4. būti paskirstytos garaže taip, kad būtų užtikrinta pastovi skersinė ventiliacija.

Ventiliacijos kanalai turi:

1. būti išdėstyti ne didesniu kaip 20 m atstumu vienas nuo kito, o
2. turėti iki 2 m aukštyje bendrą laisvąjį skerspjūvį, kurio plotas būtų ne mažesnis kaip 1 500 cm² vienai automobilių stovėjimo vietai, o didesniame nei 2 m aukštyje – bendrą laisvąjį skerspjūvį, kurio plotas būtų ne mažesnis kaip 3 000 cm² vienai automobilių stovėjimo vietai.

(3) Priešingai nei nurodyta 1 ir 2 dalyse, vidutinio dydžio ir dideliuose uždaruose automobilių stovėjimo statiniuose natūralus vėdinimas yra pakankamas atskirais atvejais, kai, remiantis eksperto inspektoriaus išvada pagal 2022 m. liepos 13 d. Žemės nutarimo dėl techninės įrangos tikrinimo (AnlPrüfVO) 3 straipsnio 2 dalį (Istatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBl.], p. 260, BS 213-1-13) su pakeitimais, vidutinis anglies monoksido kiekis ore, matuojamas kas pusvalandį 1,50 m aukštyje nuo grindų (pusvalandžio CO vidutinė vertė), neturėtų viršyti 100 ppm (= 100 cm³/m³), ir jeigu ekspertas inspektorius pagal AnlPrüfVO 3 straipsnio 2 dalį tai patvirtina remdamasis matavimais, kurie bus atliekami po automobilių stovėjimo statinio konstrukcijos eksploatavimo pradžios per ne trumpesnę kaip vieno mėnesio laikotarpį.

(4) Mechaninių išmetimo sistemų matmenys ir veikimas turi užtikrinti, kad pusės valandos CO vidutinė vertė nevirsytų 100 ppm, atsižvelgiant į numatomą reguliaraus eismo piko laiką. Laikoma, kad šių reikalavimų laikomasi, jei išmetamo oro sistema, įrengta garažuose, kuriuose yra mažas įvažiuojantis ir išvažiuojantis eismas, gali išleisti ne mažiau kaip 6 m³ kitų garažų atveju ir ne mažiau kaip 12 m³ išmetamo oro per valandą vienam m² garažo grindų ploto. Garažuose, kurių eismo pikai yra nuolat itin dideli, gali būti reikalingi pagal pirmą sakinį reikalaujamos išmetamo oro sistemos svarbiausio našumo duomenys, sprendžiant kiekvienu konkrečiu atveju.

(5) Kiekvienoje vėdinimo sistemoje mechaninėse išmetimo sistemose turi būti bent du tokio paties dydžio ventiliatoriai, užtikrinantys bendrą reikiamą tūrio srautą vienu metu ir kartu. Kiekvienas mechaninio tiekimo arba išmetamo oro sistemos ventiliatorius turi būti tiekiamas iš jo grandinės, prie kurios negalima prijungti kitų elektros sistemų. Jei ventiliacijos sistema kartais turi būti valdoma tik vienu ventiliatoriumi, ventiliatoriai turi būti įjungiami taip, kad, jei vienas ventiliatorius sugenda, kitas įsijungia automatiškai.

(6) Dideliuose uždaruose stovėjimo statiniuose, kuriose įvažiavimų ir išvažiavimų skaičius yra didesnis nei leidžiama, turi būti įrengtos CO matavimo ir signalizacijos sistemos (CO signalizacijos sistemos). Signalizacijos apie CO sistemos turi būti suprojektuotos taip, kad CO kiekiui viršijus 250 ppm, naudojant garsiakalbius ir mirksinčius signalus automobilių stovėjimo statinių naudotojai raginami greitai išvažiuoti iš automobilių stovėjimo statinio arba nepaleisti automobilio tuščiaja eiga. Per šį laikotarpį automobilio stovėjimo statinio išvažiavimai turi būti laikomi atidaryti. Signalizacijos apie CO sistema turi būti prijungta prie avarinio energijos šaltinio.

(7) 1–6 dalys netaikomos automatiniams automobilių stovėjimo statiniams.

17 straipsnis.

Gaisro gesinimo sistemos, dūmų šalinimas

(1) Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose, kurių aukštuose yra įrengtos automobilių stovėjimo vietos, kurių grindys vidutiniškai yra

1. arba daugiau kaip 4 m žemiau, arba
2. daugiau kaip 13 m virš

žemės lygio, turi turėti sausus ugnies vamzdžius, esančius šalia visų būtinų laiptų. Priešgaisrinių transporto priemonių manevravimo vietos turi būti įrengtos tiekimo vietose, esančiose 15 m atstumu nuo tiekimo vietų. Tiekimo ir šalinimo vietų išdėstymas nustatomas suderinus su priešgaisrinės apsaugos tarnyba.

(2) Turi būti įrengtos neautomatinės gaisro gesinimo sistemos, pavyzdžiui, pusiau stacionarios užliejamosios purkštuvų sistemos arba gesinimo didelio plėtimosi putomis sistemos

1. uždaruose automobilių stovėjimo statiniuose, kuriuose yra daugiau kaip 20 stovėjimo vietų variklių elektra varomuose keltuvuose, jei vieną ant kitos galima pastatyti daugiau nei dvi motorines transporto priemones;
2. automatinuose automobilių stovėjimo statiniuose, kuriuose yra ne daugiau kaip 20 stovėjimo vietų.

Gaisro gesinimo sistemos tipas turi būti nustatomas kiekvienu atveju konsultuojantis su priešgaisrinės apsaugos tarnyba.

(3) Turi būti įrengtos automatinės gaisro gesinimo sistemos

1. didelių garažų sandėliuose, jei aukštų grindys vidutiniškai yra daugiau kaip 4 m žemiau žemės lygio, o pastatas naudojamas ne tik kaip garažas; tai netaikoma, jei didelis garažas aukštuose nėra susijęs su kitomis paskirtimis,
2. automatinuose automobilių stovėjimo statiniuose, kuriuose yra daugiau nei 20 automobilių stovėjimo vietų.

(4) Kad iš kiekvieno priešgaisrinio skyriaus būtų užtikrintas reikiamas dūmų šalinimas, uždaruose dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose:

1. turi būti įrengtos angos, vedančios į lauką, kurių bendras plotas yra ne mažesnis kaip 1 000 cm² vienai automobilių stovėjimo vietai, būti ne daugiau kaip 20 m atstumu nuo bet kurios stovėjimo vietos ir išdėstytos lubose arba viršutiniame sienos ploto trečdalyje, arba
2. turi būti įrengtos mechaninės dūmų ir karščio ištraukimo sistemos, kurios automatiškai įsijungia kilus gaisrui, atlaikančios 300 °C temperatūrą ne trumpiau kaip vieną valandą, kuriose yra elektros laidų sistemos, kurios toliau veiktų bent tą patį laiką esant išoriniam ugnies poveikiui ir užtikrintų bent dešimt kartų didesnį oro pasikeitimą per valandą. Tiekiamas oras turi būti tiekiamas automatinio valdymo priemonėmis ir ne vėliau kaip tuo pačiu metu, kai įrenginys perduodamas eksploatuoti.

(5) 4 dalis netaikoma automobilių stovėjimo statiniams, kurie:

1. turi ventiliacijos angas arba ventiliacijos kanalus pagal 16 straipsnio 2 dalį;
2. turi automatines gesinimo sistemas ir mechaninę išmetamo oro sistemą, kaip nurodyta 16 straipsnio 4 dalyje, kurios gali išleisti ne mažiau kaip 12 m³ per valandą išmetamo oro per valandą/m² naudingo garažo ploto atžvilgiu.

18 straipsnis.

Priešgaisrinės signalizacijos sistemos, vidaus radijo sistemos

(1) Uždaruose dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose, kurių naudingas plotas yra didesnis nei 2 500 m², turi būti įrengtos priešgaisrinės signalizacijos sistemos su neautomatine ir automatine gaisro signalizacija.

(2) Uždaruose vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose turi būti įrengtos priešgaisrinės signalizacijos sistemos, jei jos prijungiamos prie pastato dalių, kurioms reikalingos priešgaisrinės signalizacijos sistemos.

(3) Jei dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose yra įrengtos automatinės gaisro gesinimo sistemos, kaip nurodyta 17 straipsnio 3 dalyje, priešgaisrinės signalizacijos sistema įsijungia per automatinę gaisro gesinimo sistemą. Šiuo atveju nereikia jokių papildomų automatinių gaisro detektorių.

(4) Didelių automobilių stovėjimo statinių aukštuose, kurių grindys yra vidutiniškai:

1. arba daugiau kaip 4 m žemiau arba
2. daugiau kaip 22 m virš

žemės lygio, užtikrinti trukdo fizinė konstrukcija, dideliame garaže turėtų būti įrengta techninė įranga radijo ryšiui palaikyti.

(5) 4 dalis netaikoma automatiniams automobilių stovėjimo statiniams.

19 straipsnis.

Avarinio elektros tiekimo sistemos

Garažuose turi būti įrengtos saugaus maitinimo šaltinio sistemos, kurios, sutrikus bendram elektros energijos tiekimui, perima saugos įrenginių ir įrangos, ypač

1. saugos apšvietimo,
2. automatinių gaisro gesinimo sistemų,
3. dūmų ištraukimo sistemų,
4. bendro perspėjimo sistemų,
5. gaisro aptikimo sistemų,
6. vidaus radijo ryšio įrangos ir
7. priešgaisrinės apsaugos uždorių uždarymo įtaisų (pvz., langinių) valdymą.

20 straipsnis.

Įrenginiai ir techninės sistemos

(1) Esminės įrenginių dalys, ypač mechaninių stovėjimo sistemų įranga ir drenažo vamzdžiai tarp aukštų, turi būti pagamintos iš nedegių statybinių medžiagų. Šis reikalavimas netaikomas elektra varomų transporto priemonių įkrovimo infrastruktūrai. Garažuose, išskyrus transporto priemones, neleidžiama įrengti ir naudoti energijos kaupimo sistemų. Garažuose neleidžiama įrengti oro kondicionavimo, ventiliacijos, šaldymo ir išmetamo oro sistemų, kurios nėra skirtos garažams.

(2) Laidai ir (arba) vamzdynai, nesusiję su automobilių stovėjimo statinių tiekimu, gali būti nutiesti per automobilių stovėjimo statinius, jeigu šios eismo zonos ir automobilių stovėjimo vietos nėra apribotos ir jie yra apsaugoti nuo vandalizmo, smūgių ir kitų mechaninių pažeidimų. Pirmas sakinytis netaikomas aukštos ir vidutinės įtampos linijoms ir dujų tiekimo vamzdžiams.

III dalis.

Eksplotavimas

21 straipsnis.

Automobilių stovėjimo statinių ir aikštelių eksploatavimas

(1) Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose bendrasis apšvietimas naudojant elektrą, kaip nurodyta 15 straipsnio 1 dalyje, eksploatavimo laikotarpiu turi būti nuolat įjungtas bent 20 liuksų apšvieta, nebent yra dienos šviesos su tokio lygio apšvieta.

(2) Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose degių medžiagų neleidžiama laikyti ne motorinėse transporto priemonėse. Tai netaikoma papildomam padangų rinkiniui ar transporto priemonės priedams, skirtiems vienai motorinei transporto priemonei vienoje stovėjimo vietoje, pvz., stogo dėžei, dviračio laikikliui ar vaiko kėdutei, nebent tai paveiktų stovėjimo vietos naudojimą. Mažuose garažuose

iki 200 litrų dyzeliniai degalai ir iki 20 litrų benzinas taip pat gali būti laikomi sandariai uždarytose, nuo išlaužimo apsaugotose talpyklose.

(3) Dviračius, priekabas ir asmenines transporto priemones leidžiama statyti tik už eismo zonų ir avarinių maršrutų ribų; jie turi būti pastatyti taip, kad būtų užtikrintas eismo saugumas.

(4) Uždaruose vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose draudžiamas rūkymas ir atvira liepsna. Šį draudimą reikia paryškinti aiškiai matomais ir ilgalaikiais ženklais pateikiant žodžius „Draudžiama ugnis ir rūkyti!“.

(5) Avariniai maršrutai, įvažiavimai ir išvažiavimai į viešojo eismo zoną turi būti saugūs ir tušti.

(6) 1–4 dalys netaikomos automatiniams automobilių stovėjimo statiniams.

(7) 1–6 dalių įpareigojimus vykdo savininkas arba operatorius.

IV dalis.

Pastatų dokumentai, bandymai

22 straipsnis.

Statybos dokumentai, priešgaisrinės brigados planai

(1) Privalomuose statybos dokumentuose taip pat turi būti pateikta informacija apie:

1. stovėjimo vietų ir koridorių skaičių, matmenis ir identifikavimą,
2. natūralią ventiliaciją arba mechanines išmetamo oro sistemas ir ir
3. signalizacijos apie CO sistemą.

.

(2) Vidutinio dydžio ir uždariems dideliems automobilių stovėjimo statiniams pastatų kontrolės institucijos prašymu būtina parengti priešgaisrinius planus, suderinti juos su priešgaisrinės saugos institucija ir pateikti vietos priešgaisrinei tarnybai.

23 straipsnis.

Bandymai

Pastatų kontrolės institucija turi tikrinti vidutinio ir didelio dydžio automobilių stovėjimo statinius ne rečiau kaip kas penkerius metus. Taip pat reikia nustatyti, ar patikrinimai, kuriuos pagal AnlprüfVO 2 straipsnio 1 dalį turi organizuoti vidutinio ir didelio dydžio automobilių stovėjimo statinių operatorius, buvo atlikti laiku ir tinkamai ir ar pašalinti trūkumai.

V dalis

Baigiamosios nuostatos

24 straipsnis.

Papildomi reikalavimai

Valdžios institucijos, siekdamos LBauO 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų apsaugos tikslų, gali nustatyti griežtesnius reikalavimus nei šis nutarimas šiais atvejais:

1. automobilių stovėjimo aikštelėse arba automobilių stovėjimo vietose, skirtose motorinėms transporto priemonėms, kurių ilgis didesnis kaip 5 m, o plotis didesnis kaip 2 m;
2. kai automobilių stovėjimo statiniai yra įrengti aukštuose, kurių grindys yra daugiau nei 22 m virš žemės lygio.

Vidutinio dydžio ir dideliuose automobilių stovėjimo statiniuose gali prireikti priešgaisrinės signalizacijos sistemos su garsiniu perspėjimu naudotojams, jei dėl specifinės automobilių stovėjimo statinio paskirties tikimasi, kad joje ilgesnį laiką bus žmonių.

25 straipsnis.

Teisės aktų pažeidimai

Toliau nurodyti pažeidimai, kaip jie suprantami pagal LBauO 89 straipsnio 4 dalies 18 punkto pirmą sakinį dėl piktavališkų ketinimų ar aplaidumo:

1. nesugebėjimas užtikrinti reikiamą apšvietimą vidutinio dydžio ir dideliuose uždaruose automobilių stovėjimo statiniuose pažeidžiant 15 straipsnio 1 dalį;

2. mechaninių išmetimo sistemų veikimas taip, kad ore viršijama nurodyta CO ribinė vertė, o tai prieštarauja 16 straipsnio 4 daliai;
3. nesilaikoma 16 straipsnio 6 dalies, nes neleidžiama visam laikui įjungti perspėjimo apie CO sistemų;
4. nesilaikoma 21 straipsnio 1 dalies reikalavimų, nes neleidžiama bet kuriuo metu įjungti reikiamą apšvietimą, išskyrus atvejus, kai yra atitinkamo šviesos stiprio dienos šviesa,
5. priešingai nei numatyta 21 straipsnio 2 dalyje, laiko degias medžiagas garažuose;
6. priešingai nei numatyta 21 straipsnio 5 dalyje, neužtikrina evakavimo maršrutų bei įvažiavimų ir išvažiavimų saugumo eismo atžvilgiu ir jie nėra laisvi.

26 straipsnis.

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

- (1) Šio nutarimo įsigaliojimo metu esantiems automobilių stovėjimo statiniams ir aikštelėms taikomos eksploatavimo taisyklės (21 straipsnis).
- (2) Jei prašymas buvo pateiktas prieš įsigaliojant šiam Žemės nutarimui, pareiškėjas gali prašyti, kad sprendimas būtų priimtas pagal prašymo pateikimo metu galiojusius teisės aktus. Pirmas sakinyss taip pat taikomas statybos projektams pagal LBauO 67 straipsnį; atitinkama data yra pastato dokumentų pateikimo data.

27 straipsnis.

Žemės nutarimo, kuriuo reglamentuojamas techninių sistemų tikrinimas, pakeitimas

2022 m. liepos 13 d. nutarimas dėl techninės įrangos patikrinimo (Įstatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBI.], p. 260, BS 213–1-13) iš dalies keičiamas taip:

1 straipsnis. 1 dalies pirmo sakinio 5 punktą pakeičiamas taip:

- „5. Vidutinės ir didelės apimties automobilių stovėjimo statiniai (2022 m. gruodžio 8 d. Įsakymo dėl automobilių stovėjimo statinių ir stovėjimo aikštelių 2 straipsnio 9 dalis (Įstatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBI.], p. 445, BS 213–1-6, su pakeitimais)“.

28 straipsnis.

Įsigaliojimas

(1) Šis nutarimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo.

(2) Tuo pačiu metu nustoja galioti 1990 m. liepos 13 d. Nutarimas dėl automobilių stovėjimo statinių (Įstatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBl.], p. 243), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2002 m. gruodžio 16 d. Įstatymo 35 straipsniu (Įstatymų ir potvarkių oficialusis leidinys [GVBl.], p. 481), BS 213-1-27.

Maincas, 2022 m. gruodžio 8 d.

Finansų ministras